

بزرگداشت صدمین سال گشودن الواح مبارکه وصایا

۱-مناجات شروع

۲-مناجات دوم

۳- قسمت هایی از الواح وصایا (وصیت نامه حضرت عبدالبهاء)

۴- الواح وصایا به منزله دستور نظم بدیع

۵- الواح وصایا منشور نظم اداری بهائی

۶- اعلان مضامین الواح مبارکه وصایا

۷- الواح وصایا یک شاهکار عظیم هنری

۸- الواح وصایا منشور مدنیت جهانی است

۹- آرمان محبت درخلال مضامین الواح مبارکه وصایا

یاران روحانی الله ابهی

همانگونه که مستحضر میباشید ۱۶ دی ماه سالروز گشودن الواح مبارکه وصایاست که ۴۰ روز پس از صعود مبارک

اتفاق افتاد. به خواهش جوانان ایران این روز که مصادف با جلوس حضرت ولی محبوب امرالله بر اریکه ولایت

میباشد، روز "جوانان بهائی ایران" نامگذاری شد.

پیشنهاد میگردد در این روز مراسم بزرگداشتی ترتیب دهید. لازم به ذکر است مطالب تقدیمی صرفا پیشنهاد است و

شما میتوانید با استفاده از فیلمهای موجود و یا برنامه های محلی از قبل برنامه ریزی شده، اوقاتی مملو از روح و

ریحان برای خود و سائرین فراهم آورید

جانتان خوش باد

هُوَ اللهُ

ای یاران حقیقی دست شکرانه به ساحت اقدس دلبر یگانه بلند کنید و آغاز این راز و نیاز نمائید که ای پروردگار ستایش و نیایش و شکر و پرستش تورا سزاوار که مَوْقُوق و مَوْیَّد بر ثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان نمودی و قُوَّت تمسک بر عُرْوَةُ الْوُثْقَى بخشیدی. هر پرده را از پیش دیده دریدی و هر حائلی را از صراط مستقیم بر انداختی و هر مانعی را از مشاهده نور مُبیین برداختی. چشم ها را روشن فرمودی و ثابتین بر میثاق را شمع انجمن کردی. عِلْم عهد را در آفاق امم چنان بلند نمودی که هر پیر و بُرنا و کودک و بزرگ و دانا و یار و اغیار و بیگانه و آشنا و ناتوان و توانا مجبور بر اعتراف گشتند و مجال انکار به جهت نفسی باقی و بر قرار نماند پس باید آن یاران با وفا در هر آن صد هزار شکر به درگاه احدیت نمایند که به این تأیید و توفیق و استقامت مَوْقُوق گشتند. ع ع

مجموعه مناجاتهای حضرت عبدالبها چاپ آلمان ص ۱۱۲

هُوَ اللهُ

ای یزدان بی انباز نیاز آریم و نماز که این بندگان را به راز خویش دمساز نما و از آواز هاتف ملأ اعلی مُستمع فرما. بر صراط عهد و پیمان ثابت قدم کن و به ذکر جمال مبارکت همدم نما. از جام احدیتت بنوشان و از شَهد عنایتت بچشان و به فضل عظیم جمال قدیمت فائز کن. این بنده درگاهت را به بارگاه احدیتت راه ده و این امیدوار رحمتت را نومید مگردان و بر پیمان و ایمان محکم و استوار نما. ع ع

مجموعه مناجاتهای حضرت عبدالبها چاپ آلمان ص ۱۲۱

هوالله

... ای احبای الهی. اعظم امور، محافظه دین الله است و صیانت شریعت الله و حمایت امرالله و خدمت کلمه الله. در این سبیل، هزاران نَفْس، خون مطهر را سبیل نمودند و جان عزیز را فدا کردند. رقص کنان به قربانگاه شتافتند و عِلْم دین الله افراشتند و به خون خویش آیات توحید نگاشتند...

ای احبای الهی، در این دور مقدس، نزاع و جدال، ممنوع و هر مُتعدّی، محروم. باید با جمیع طوایف و قبایل چه آشنا و چه بیگانه نهایت محبت و راستی و درستی کرد و مهربانی از روی قلب نمود بلکه رعایت و محبت را به درجه ای رساند که بیگانه، خود را آشنا بیند و دشمن، خود را دوست شمرد. یعنی ابدأً تفاوت معامله گمان نکند...

ای یاران باوفای عبدالبهاء، باید فرع دو شجره مبارکه و ثمره دو سدره رحمانیه، شوقی افندی را نهایت مواظبت نمایید تا غبار کدر و حزنی بر خاطر نورانیش ننشیند و روز به روز فرح و سرور و روحانیتش زیاده گردد تا شجره بارور شود. زیرا اوست ولیّ امرالله بعد از عبدالبهاء و جمیع افنان و ایادی امرالله و احبای الهی باید اطاعت او نمایند و توجه به او کنند. مَنْ عَصَا أَمْرَهُ فَقَدْ عَصَا اللَّهَ وَ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَقَدْ أَعْرَضَ عَنِ اللَّهِ وَ مَنْ أَنْكَرَهُ فَقَدْ أَنْكَرَ الْحَقَّ.

این کلمات را مبدا کسی تأویل نماید و مانند بعد از صعود، هر ناقص ناکثی بهانه ای کند و علم مخالفت برافرازد و خودرایی کند و باب اجتهاد باز نماید. نفسی را حقّ رأیی و اعتقاد مخصوصی نه. باید کل اقتباس از مرکز و بیت عدل نمایند..

۴-الواح وصایا به منزله دستور نظم بدیع

حضرت ولی محبوب امرالله میفرماید:

قوای خلاقه مُنبعثه از شریعت حضرت بهاءالله که در هویت حضرت عبدالبهاء حُلُول نمود و توسعه یافت در اثر تماس و تأثیرات متقابله، سندی بوجود آورد که میتوان آن را به منزله دستور نظم بدیع عالم که در عین حال افتخار این کور اعظم و نوید آن است تلقی نمود. لذا الواح وصایای مبارکه را میتوان به منزله ولیدی دانست که طبعاً از اقتران معنوی آن نافخ قوه موله مشیت الهیه با واسطه ظهور و حامل برگزیده آن قوه به وجود آمده. چون الواح وصایا ولید عهد و میثاق است، یعنی هم وارث شارع و هم وارث مُبین شریعت الله، لهذا نمیتوان آن را نه از موجد قوه فاعله اولیه و نه از آنکه آن را ملاًّ ببار آورده مُجزا نمود. باید همواره به خاطر داشت که مَنویات منیعه حضرت بهاءالله به نحوی در روش و حالات حضرت عبدالبهاء نفوذ و سریان یافته و مقاصد آنان به قسمی با یکدیگر ممزوج و مرتبط گشته، که صرف مُبادرت به انتزاع تعالیم جمال قدم از تأسیساتی که مثل اعلاهی همان تعالیم وضع فرموده به منزله ردّ یکی از مقدسترین حقایق اساسیه این آیین به شمار میرود.

دور بهایی ص ۷۳

۵-الواح وصایا منشور نظم اداری بهائی

چون در این عصر بلوغ انسانی آفتاب ظهور الهی دمید، قوای مکنونه در آن قوه خلاقه بار دیگر پدیدار شد و وسائل و وسائط لازمه را برای نیل به اهداف و مقاصد اصلی بوجود آورد. در الواح وصایا که در بیانات حضرت ولی امرالله به منشور نظم اداری بهایی موصوف است، حضرت عبدالبهاء ماهیت و وظائف دو مؤسسه توأمان و جدایی ناپذیر را به عنوان جانشین خویش به تفصیل بیان فرموده که وظائفشان مُکمل و مُتمّم یکدیگر است و ضامن وحدت امر بهایی و وصول به اهدافش در تمام دور بهایی خواهد بود و آن دو مؤسسه عبارتند از ولایت امرالله و بیت العدل اعظم. ...

در بیانات حضرت شوقی افندی ولی امرالله چنین آمده است: «نظم اداری که در الواح وصایای حضرت عبدالبهاء تاسیس گشته، نظر به اصل و مبدا و کیفیت و عظمتش در تاریخ ادیان عالم فرید و بی مثل و عدیل است و به یقین مبین میتوان گفت که در هیچ یک از کتب و صُحُف مقدسه و ادوار ماضیه حتی در دور فُرُقان که احکام و سُنن الهی در کتاب مجید به کمال صراحت و اتقان نازل گردیده، هیچ گونه حکم محکم و دستور قاطع مُبرمی که بتواند با این اساس عظیم برابری نماید موجود نیست. وضع اصول اداری و انشاء تأسیسات بدیعهُ مَنیعهُ و تفویض حق تبیین آیات به ولی امرالله، آیین الهی را در این ظهور اعظم به نحوی که در ظهورات گذشته سابقه و نظیر نداشته از تحرّج و انشعاب و تجرّی و انشقاق حفظ خواهد نمود.»

اکثر بهاییان پیش از آن که الواح وصایا را بخوانند و منتشر شود چنین می‌پنداشتند که در مرحله بعدی امر بهایی، بیت العدل اعظم که حضرت بهاءالله بنفسه در کتاب اقدس بنیان و آن را هیات حاکمه جهان بهایی مقرر فرموده انتخاب خواهد شد. امر بسیار مهمی که بهاییان معاصر باید بدانند این است که در آن زمان جامعه بهایی از مفهوم ولایت امرالله هرگز آگاهی نداشت و چون با خبر شدند که حضرت عبدالبهاء، حضرت شوقی افندی را به آن امتیاز بیماند مفتخر داشته اند، در شور و شغف آمدند زیرا با این سمت رابطه بهاییان با بنیانگذاران امر بهایی محفوظ و برقرار میماند. تا آن زمان کسی نمیدانست که حضرت بهاءالله خواهان تکوین مؤسسه ای بودند که وظیفه اش تبیین آثار الهی باشد. اهمیت وظیفه تبیین امروز کاملاً واضح و حتی معلوم گشته که در آثار حضرت بهاءالله نیز اشاراتی در این مورد موجود بوده است.

در زمان صعود حضرت عبدالبهاء آنچه ابداً به تصور نفوس چه آشنا و چه بیگانه در نمی آمد آن بود که الواح وصایا چه تحوّل و حرکتی را در امر بهایی ایجاد مینماید. در این باره حضرت عبدالبهاء میفرماید که «اگر میدانستید که بعد از من چه خواهد شد مطمئناً دعا مینمودید که خاتمه حیات من زودتر برسد.»

قرن انوار ص ۳۵ و ۳۶

۶- اعلان مضامین الواح مبارکه وصایا

از گفته های بسیاری معلوم است که روز سوّم ژانویه ۱۹۲۲ حضرت شوقی افندی بزیارت مقام اعلی و مرقد حضرت عبدالبهاء مشرف گشته و همان روز الواح وصایا در خانه خاله ایشان با حضور جمعی از اعضاء عائله مبارکه زیارت و خط و امضاء حضرت مولی الوری به حاضرین ارائه داده شد. در این جلسه هیکل مبارک حاضر نبودند ولی دستور فرمودند که یکی از احبّای ایران نسخه کاملی از آن سند مهم بنویسد. در همان ایام حضرت شوقی افندی به یکی از دوستان قدیم خود مرقوم فرمودند: "در یوم ۷ ژانویه ۱۹۲۲ الواح وصایا در بیت مبارک حضور احبّای عزیز که از ایران، هند، مصر، پاکستان، ایتالیا، آلمان، امریکا و ژاپن بودند زیارت شد .

"دفعه دوّم نیز که الواح وصایا تلاوت گردید، حضرت شوقی افندی حضور نیافتند و این غیبت هم از کسالت مزاج و هم از شدّت خضوع و فروتنی بوده . طبق سُنن و آداب محلّی، روز چهلم حفله رَهیبی در بیت مبارک برپا شد که حاکم حیفا و اعیان و اشراف و بزرگان نیز دعوت داشتند پس از صرف ناهار احتفال ادامه داشت در آن موقع نطقهای جالبی از طرف حاضرین در مناقب حضرت عبدالبهاء ایراد گردید و بعد مضمون الواح وصایا اعلان شد لذا میهمانان میل داشتند که حضرت شوقی افندی در آن جلسه تشریف آورده و نطقی ایراد فرمایند. یکی از یاران به حضور شتافت و درخواست مدعوّین را عرضه داشت. هیکل مبارک در اطاق حضرت ورقه علیا بودند. در جواب فرمودند آنقدر محزونند که قادر به حضور نیستند ولی فوراً چند کلمه مرقوم فرموده، امر دادند در همان جلسه، از طرف وجود مبارک خوانده شود. در این ورقه اظهار تشکر و قدردانی از طرف عائله مبارک نموده از حضور میهمانان، نهایت تقدیر میفرمایند و نیز

مرقوم داشتند که کلمات محبت آمیز دوستان خاطره مقدس محبوب ما را در ضمیر تجدید کرد. اینجانب و جمیع بستگان امیدواریم که با اعمال و رفتار خویش قابل و لایق مثل اعلای شویم که حضرتش در تمام عمر برای ما به یادگار گذاردند، تا بتوانیم مورد عطف و ستایش دوستان شویم. امید است که روح مقدسش همه گاه با ما باشد و بیش از پیش به یکدیگر نزدیک گردیم ابتدای این پیام می‌فرماید :

" این لطمه برای جوانی چون من بسیار عظیم بود به نحوی که حضور در آن جمع محترم که به وجود دوستداران آن محبوب معظم آراسته است برای اینجانب میسر نگردد .

حضرت ورقهء علیا مضمون الواح وصایا را به عالمیان اعلان فرموده روز ۷ ژانویه ۱۹۲۲ به ایران تلگراف شد محافل تذکر در تمام دنیا انعقاد یافت محبوب عالمیان اراده مبارک خود را در الواح وصایا بیان فرموده اند نسخه آن بزودی ارسال میگردد. احباً را خبر کنید الواح وصایا ارسال شد، شوقی افندی مرکز امر الله اند .

"در ۱۶ ژانویه نیز تلگراف فرمودند : " طبق الواح وصایا حضرت شوقی افندی ولی امرالله و رئیس بیت العدل اعظمند احبای امریکا را خبر کنید.

گوهر یکتا ص ۷۵

۷- الواح وصایا یک شاهکار عظیم هنری

مدنیت، تجلی اجتماعی روح انسانی است. در هر عصری این روح ابتدا در انجیلی یا کتابی به فصاحت بیان میگردد، و هر عصری محتاج صدای خاص خود است تا آرمانهای مکنون در خود را در بیابان آشفستگی و پریشانی - یعنی دوران انتقال از یک دوران اجتماعی به دوران دیگر - به ندای واضح و روشن فریاد زند. امر بهائی روح این عصر نامیده شده و بهائیان، شارع آن یعنی حضرت بهاءالله را پیامبر الهی برای این عصر و زمان میدانند. آثار حضرت بهاءالله مستقیماً به مسائل و مشکلات روحانی و عملی این دوران پرداخته است. الواح وصایای حضرت عبدالبهاء، عبارت از حلقهء ارتباط ... لاینفصم (دور بهائی، ص ۷۳) بین نفس ظهور و نظم جهانی است؛ نظمی که مقدر است توسط این ظهور مبارک در عالم ایجاد شود و ترویج گردد. قوای خلّاقهء منبعته از شریعت حضرت بهاءالله که در هویت حضرت عبدالبهاء حُلُول نمود و توسعه یافت، در اثر تماس و تأثیرات متقابل، سندی به وجود آورد که میتوان آن را به منزلهء دستور نظم بدیع عالم، که در عین حال افتخار این کور اعظم و نوید آن است، تلقی نمود. (دور بهائی، صص ۷۴-۷۳) هیچ فرد بشری، امروزه نمیتواند مدعی شود که الواح مبارکهء وصایا را به طور کامل درک کرده است. به ما که در دورهء سایه - روشن (نظم جهانی بهائی، ص ۱۰۹) زندگی میکنیم، تصویری محو و تار از ویژگیهای عمده آن - یعنی تشکیلات اصلی، درخشانترین روشنی و تاریکترین سایه آن - داده شده است؛ تصویری مبهم از کل و فقط تلویحی از روابط ظریف و مکنون به هیأت‌های متشکله آن ارائه گردیده است، اما به این علت، فرصت کند و کاو در راز مزبور و جستجو در نور فزاینده این فجر بدیع برای کشف تصویری بیشتر و واضحتر عنایت شده تا با تجربهء جامعه ای که روح مقتدر حضرت بهاءالله ایجاد فرموده و نیز با تلاش برای رسوخ در سر ظهور آن حضرت، بینشی واضحتر نسبت به نظمی الهی به دست آوریم، که الواح مبارکهء وصایا منشور آن محسوب میشود. برای حصول این درک کاملتر، ضروری چنان است که به الواح وصایا به عنوان یک شاهکار عظیم هنری نگاه کنیم؛ نگاهی فارغ از جمیع اشکال، الوان، مؤسّسات، روشها و برداشتهای عینی و به خصوص عاری از هر توقّعی و بری از قصص ماضیه . در این نگاه نباید به

نظر برسد که در جستجوی تأییدی بر افکار خویش هستیم، بلکه باید ببینیم صاحب اثر چه می‌خواهد بگوید. با برخورداری از این طرز تلقی، میتوانیم نظریه اجتماعی و سیاسی نظم جهانی حضرت بهاءالله را که باید با شرایط و مؤسسات مذکور در الواح وصایای حضرت عبدالبهاء فعالیت نماید، مد نظر قرار دهیم. این همه در واژه حکومت الهی (تئوکراسی) خلاصه می‌شود؛ یا آنگونه که در دور قبل بیان شده، خداوند شخصاً بر خلقش حکومت خواهد کرد. چنین نظامی نه میتواند تماماً مردمسالاری (دموکراسی) باشد، نه تماماً اشراف سالاری (اریستوکراسی)، و نه استبدادی (اوتوکراسی). این نظام باید مبتنی بر ضمانتهای اجرایی گوناگون باشد، و هست، و از مجاری گوناگون عمل نماید اما بدون آن که آنچه را که در تجربه انسانی مطلوب شناخته شده کنار بگذارد...

گفتاری کوتاه درباره الواح مبارکه وصایا نوشته دیوید هافمن

۸- الواح وصایا منشور مدنیت جهانی است

باید در نظر داشت که الواح مبارکه وصایا بخش تفکیک ناپذیر آثار مقدسه است و دقیقاً همانند هر بخشی از کلام خلاق الهی، نمیتوان آن را از بقیه آثار و بیانات حضرت عبدالبهاء، از مجموعه آثار مبارکه این ظهور مبارک جدا ساخت. این نکته را نیز باید به خاطر داشت که سایر بیانات حضرت مولی الوری در خصوص وظایف بیوت عدل، مشورت و موارد کلی اداره امور، حقوق و وظایف افراد، دارای اهمیتی معادل نظم جهانی حضرت بهاءالله است. اما الواح مبارکه وصایا منشور واضح و موثق این نظم است و تشکیلات و مؤسسات آن را تأسیس و روابط آنها را تعریف میکند.

با این سند است که حقوق همه محفوظ میماند، مرجعیت تحت حراست باقی میماند و تفویض اختیارات صورت میگیرد. این اثر در واقع منشور مدنیت جهانی، لایحه حقوق جمیع نوع بشر است. ... با الواح وصایای حضرت عبدالبهاء، عهد و میثاق صیانت شده ... مرجعیت و هدایت الهی در بیت العدل اعظم قرار میگیرد و تضمین آن و هدایت الهی در ولی امرالله به ودیعه گذاشته میشود. رابطه ای نزدیک بین اجزاء متشکله و تفکیک ناپذیر جامعه جهانی بهائی به منصف ظهور میرسد. این در چنین حالتی حکومت الهی است. قوه و ابتکار عمل در اثر کلام الهی حاصل می‌شود؛ مرجعیت توسط کلام الهی اعطا میگردد؛ تضمین و هدایت با کلام الهی عنایت شده، حفظ و حراست میگردد. همه چیز مبتنی بر کلام خلاق الهی است و خود خداوند بر خلقش حکومت میکند.

گفتاری کوتاه درباره الواح وصایا از دیوید هافمن ترجمه فاروق ایزدی‌نیا

در سراسر الواح مبارکه وصایا و در واقع در تمامی آثار حضرت عبدالبهاء، آرمان محبت لانهاییه، ائتلاف و الفت، مناسبات دوستانه و جهانشمولی که خود هیکل مبارک مثل اعلائی آن بودند، دیده میشود. این واقعیت در هیچ جا به اندازه این منشور قویم واضح و آشکار نیست؛ منشوری که در آن باید دسیسه‌ها و نفرت ناقضین میثاق برملا می‌گردید، و با اخراج آنها از سلک احباء، سلامت هیکل جامعه حفظ میشد.... دعا‌های ایشان برای احباء و امرالله در عین سادگی بسیار پر شور و اشتیاق است. برای حفظ آنها از نفس و هو ی، برای صیانت آنها از ناقضین میثاق دعا می‌فرمایند. حال به نصیحت آنها می‌پردازند که ای احبای الهی در این دور مقدس نزاع و جدال ممنوع و هر متعدی محروم. باید با جمیع طوائف و قبائل، چه آشنا و چه بیگانه، نهایت محبت و راستی و درستی کرد و مهربانی از روی قلب نمود، بلکه رعایت و محبت را به درجه ای رساند که بیگانه خود را آشنا بیند و دشمن خود را دوست شمرد؛ یعنی ابداً تفاوت معامله گمان نکند. زیرا اطلاق امری است الهی و تقیید از خواص امکانی. لهذا باید فضائل و کمالات از حقیقت هر انسانی ظاهر شود و پرتوش شمول بر عموم یابد.... پس ای یاران مهربان با جمیع ملل و طوائف و ادیان به کمال راستی و درستی و وفاپرستی و مهربانی و خیرخواهی و دوستی معامله نمایید تا جهان هستی سرمست جام فیض بهائی گردد و نادانی و دشمنی و بغض و کین از روی زمین زائل شود؛ ظلمت بیگانگی از جمیع شعوب و قبائل به انوار یگانگی مبدل گردد. اگر طوائف و ملل سائره جفا کنند شما وفا نمایید، ظلم کنند عدل بنمایید، اجتناب کنند اجتناب کنید، دشمنی نمایند دوستی بفرمایید، زهر دهند شهد ببخشید، زخم بزنند مرهم بنهید. هذا صفة المخلصین و سمة الصادقین.

بیان مبارکی که از الواح وصایا نقل شد به ما یادآور میشود که نظم جهانی حضرت بهاءالله صرفاً نظامی نیست که بتوان در جامعه‌های مرده پیاده کرد. قوه محرکه آن، حیات آن، نفس آن، عبارت از محبت و خدمت خدا است؛ نظم اداری طرحی الهی است که ظهور و بروز سنجیده چنین قوه ای روحانی به وسیله آن میتواند به نحو اکمل تجلی یابد.

گفتاری کوتاه درباره الواح وصایا از دیوید هافمن ترجمه فاروق ایزدی نیا